

РЕШЕНИЕ

№ 5340

гр. София, 01.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 21.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **5623** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.171, т.4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на Б. Г. Г. срещу заповед № 103693/17.05.2012г., издадена от Началника на група „АНД” при Отдел „Пътна полиция“ на Столична Дирекция на вътрешните работи (ОПП-СДВР), с която на основание чл.171, т.4 във връзка с чл.172, ал.1 от ЗДвП на оспорващия е наложена принудителна административна мярка (ПAM) – изземване на свидетелството за управление на МПС поради неизпълнение на задължението по чл.157, ал.4 от ЗДвП.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като се твърди, че неправилно административният орган (АО) е приел, че седем броя наказателни постановления (НП) за отнемане на контролни точки на водача на МПС са били влезли в сила. Жалбоподателят счита, че въпросните НП не са му били връчени по съответния ред, съответно – не са влезли в сила, поради което процесната заповед е незаконосъобразна като издадена в противоречие с материалния закон. Отделно от това счита, че „на основание чл.82 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) е изтекла погасителната давност за изтърпяване на наложеното наказание, като за същите наказателни постановления са изтекли повече от 3 години от абсолютната давност.“ С оглед това моли съда да отмени оспорената заповед. Поддържа жалбата в съдебно заседание чрез адвокат пълномощник Л., без да развива нови доводи. Не е отправил към съда искане за присъждане на разноски. В допълнително представената от адв. Л. писмена защита, се излага довод, че АО не

сочи доказателства доверителят му да е посещаван на адреса си за връчване на НП. Счита, че „непредставянето на НП № 203693/2006г., с която се отнемат общо 20 контролни точки води до порочност на ... ЗПАМ“.

Ответната страна – Началникът на група „АНД“ към ОПП-СДВР в съдебно заседание чрез юрисконсулт Ч. моли съда да отхвърли жалбата и да потвърди оспорената заповед като правилна и законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

Срещу оспорвания е издадена заповед № 103693/17.05.2012г. на Началникът на група „АНД“ към ОПП-СДВР.

Според същата на водача на МПС са отнети 63 контролни точки с влезли в сила НП, посочени в заповедта.

В административната преписка, която съдът е изискал в цялост от ответника по оспорването, се съдържат данни за следните НП и начина на тяхното връчване, посочени по-долу в хронологичен ред:

1. НП № 71268/04.06.2008г. на ОПП-СДВР (лист 15 от делото).

С него на водача на МПС са отнети 12 контролни точки съгласно Наредба № 13-1959 от 27 декември 2007г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство ... ДВ. бр.4 от 15 Януари 2008г. (Наредбата).

От докладна записка (л.16) се установява, че лицето не е било открито на адреса и не е установена друга информация за него.

Видно от печат върху НП АО е приложил чл.58, ал.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), съгласно който „Когато нарушителят или поискалият обезщетение не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването.“ Отбелязаната дата е 23.06.2009г.

2. НП № 86472/03.07.2008г. на ОПП-СДВР (лист 17 от делото).

С него на водача на МПС са отнети 8 контролни точки съгласно Наредбата.

От докладна записка (л.18) се установява, че лицето не е било открито на адреса и не е установена друга информация за него.

Видно от печат върху НП АО е приложил чл.58, ал.2 от ЗАНН. Отбелязаната дата е 29.07.2009г.

3. НП № 96177/25.07.2008г. на ОПП-СДВР (лист 13 от делото).

С него на водача на МПС са отнети 10 контролни точки съгласно Наредбата.

От докладна записка (л.14) се установява, че лицето не е било открито на адреса и не е установена друга информация за него.

Видно от печат върху НП АО е приложил чл.58, ал.2 от ЗАНН. Отбелязаната дата е 12.08.2009г.

4. НП № 44100/14.04.2009г. на ОПП-СДВР (лист 11 от делото).

С него на водача на МПС са отнети 7 контролни точки съгласно Наредбата.

От докладна записка (л.12) се установява, че лицето не е било открито на

адреса и не установена друга информация за него.

Видно от печат върху НП АО е приложил чл.58, ал.2 от ЗАНН. Отбелязаната дата е 24.03.2010г.

5. НП № 79233/30.06.2009г. на ОПП-СДВР (лист 9 от делото).

С него на водача на МПС са отнети 16 контролни точки съгласно Наредбата.

От докладна записка (л.10) се установява, че лицето не е било открито на адреса и не установена друга информация за него.

Видно от печат върху НП АО е приложил чл.58, ал.2 от ЗАНН. Отбелязаната дата е 27.05.2010г.

Общо по посочените по-горе пет НП отнетите на водача на МПС контролни точки са 53.

В оспорената заповед са посочени още:

6. НП № 1301/1874/09 от 04.08.2009г. на ПП на ОДМВР-гр.П. (л.19).

С него на водача са отнети 7 контролни точки.

Видно от отбелязване върху самото НП, същото е връчено на 04.06.2012г. – тоест, след датата на издаване на оспорената заповед.

От писмо на СДВР до съда (л.7) от 03.07.2012г. (след датата на оспорената заповед) е видно, че това НП към момента на издаване на писмото е било обжалвано.

7. НП № 103693/10.09.2009г. на ОПП-СДВР (л. 36).

С него на водача са отнети 3 контролни точки.

Видно от печат върху НП АО е приложил чл.58, ал.2 от ЗАНН. Отбелязаната дата е 10.07.2010г.

В административната преписка представена на съда липсват данни (вкл. докладна записка) за това НП лицето да е било търсено на посочения от него адрес преди АО да приложи чл.58, ал.2 от ЗАНН.

С тези две НП общо отнетите на водача на МПС контролни точки стават 63.

От правна страна:

Оспорената заповед е връчена на адресата на 04.06.2012 г., видно от отбелязване върху самата нея – на гърба на л.4. Жалбата срещу административния акт е подадена направо пред Административен съд София-град с писмо от 06.06.2012г. (л.6), тоест – в 14-дневния преклузивен срок по чл.149, ал.1 от АПК. Оспорващият е адресат на акта и има интерес от оспорването, тоест - има качеството на надлежна страна.

С оглед горното жалбата е процесуално допустима и съдът следва да я разгледа по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма. Съгласно чл.172, ал.1 от ЗДвП ПАМ по чл.171, т.4 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. По делото е представена Заповед № ІЗ-1393/09.08.2007г. (л.21) на Министъра на вътрешните работи за упълномощаване на определена категория длъжностни лица за издаване на ПАМ съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, между които е и Началникът на група „Административно-наказателна

дейност” отдел „ПП” при СДВР (тогава СДП), който в случая е издателят на акта. Спазена е писмената форма, актът съдържа необходимите реквизити съгласно чл.59, ал.2 от АПК, същият е мотивиран.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена без да са допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно прилагане на материалния закон.

Съгласно чл.157, ал.4 от ЗДвП „Водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление (СУМПС) в съответната служба на Министерството на вътрешните работи.“

С цитираните в оспорената заповед НП на водача на МПС са отнети общо 63 контролни точки.

Спорният момент, наведен и в жалбата, е дали НП са влезли в сила. Според оспорващия НП не са му били редовни връчени и поради това същите не са влезли в сила, отгук – не са отнети посочените в НП контролни точки, респ. не е с отнета правоспособност и за него не е възникнало задължение да върне СУМПС.

Настоящият съдебен състав счита, че първите пет НП (под номер от 1 до номер 5 по-горе) действително са влезли в сила на посочената от АО върху самите тях дата (в щемпел). От приложените към всяко от тези пет НП докладни записки се вижда, че за връчването на всяко НП служител на ответника е посещавал адреса на водача на МПС за връчване на акта. Във всяка докладна записка е посочен адресът на посещението и конкретният номер на НП. Всяка докладна записка съдържа информация, че лицето не е било открито на адреса и не се е установила информация за друг адрес на лицето. Адресът, на който наказаното лице е търсен, съвпада и с адреса по настоящата жалба.

С оглед горното съдът счита, че АО, след като е положил достатъчните по закон усилия за връчване на НП, правилно е приложил нормата на чл.58, ал.2 от ЗАНН и съответно тези пет НП следва да се считат за редовно връчени на лицето и впоследствие влезли в сила.

По отношение на следващите две НП (№ 6 и № 7 по-горе) съдът счита, че те не са връчени редовно на лицето и съответно не са влезли в сила. Върху НП № 6, макар че е издадено преди оспорената заповед, е отбелязана дата на връчване лично на лицето, последваща спрямо датата на заповедта. За това НП в административната преписка липсва докладна записка или други доказателства за по-ранно връчване на НП на лицето, съответно за основание за плигане на чл.58, ал.2 от ЗАНН. Същото важи и за НП № 7. Отделно от това за НП № 6 по делото са налице доказателства (писмо до съда от ответника - л.7), че същото е обжалвано.

Въпреки нередовното връчване на две от НП посочени като фактически основания на заповедта, съдът намира, че като последица на първите пет НП, които са влезли в сила, на водача са отнети контролни точки – 53 на брой, които са повече от общо предвидения брой контролни точки – 39, съгласно Наредбата. Отнемането на контролните точки е станало автоматично – с влизането в сила на съответното НП. Същото така автоматично – ex lege, водачът е загубил своята правоспособност и за него е възникнало задължението да върне свидетелството си за правоуправление.

С оглед това не са били необходими, както твърди жалбоподателя, нарочно уведомление за намаляващия брой контролни точки, както и „уведомително писмо за к.т.“

С оглед посоченото по-горе автоматично действие на нормите, настъпило още след НП, описано в т. 5 от заповедта, съдът намира, че включването в оспорената заповед и на НП, описани по т.6 и 7 не опорочава заповедта, а същите не съставляват

установени нейни фактически основания. Респективно, казаното важи и за обстоятелството, че в оспорената заповед е посочен броят на отнетите контролни точки сумиран и за седемте НП – 63, вместо само за първите НП, влезли в сила – 53, който доказан размер е ясно изводим.

По наведеното в писмената защита непредставяне на „НП № 203693/2006г., с която се отнемат общо 20 контролни точки“ – в оспорената заповед не се посочва НП нито с такъв номер, нито от тази година, нито такова, което да отнема 20 контролни точки. И седемте посочени в заповедта НП са приложени по делото.

Що се отнася до посоченото в жалбата противоречие с целта на закона, съдът счита че такова не е налице. Напротив. Целта на ПАМ по ЗДвП, включително на тази по чл.171, т.1 от ЗДвП, е да осигури безопасност на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения по този закон, като в случая чрез отнемане на СУМПС не допусне до пътя водач с отнета правоспособност. С оглед това оспорената заповед осигурява именно целта на закона.

По отношение твърдението на оспорващия за настъпилата абсолютна погасителна давност за изтърпяване на наказанието съът намира следното – наказанията по цитираните НП са наложените на лицето глоби. По отношение на тях абсолютна погасителна давност по чл.82 от ЗАНН може и да е настъпила, но това не е предмет на настоящото производство. Що се отнася до отнемането на контролните точки – същото не се явява наказание, а последица от установеното с НП нарушение. По отношение на него не тече давност, а редът за възстановяване на контролни точки е уреден в самата Наредба.

По изложените по-горе съображения съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане, на ответника по жалбата следва да се присъдят разноски, изразяващи се в юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. (сто и петдесет лева) на осн чл.7, ал.1, т.2 от Наредбата за размерите на минималните адвокатски възнаграждения.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. посл. от АПК, Административен съд София град, I-во отделение, 6-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването с жалбата на Б. Г. Г. срещу заповед № 103693/17.05.2012г., издадена от Началника на група „АНД“ при Отдел „Пътна полиция“ на Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Б. Г. Г., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 150 лв. (сто и петдесет лева) юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

(Боряна Бороджиева)

